



ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ



«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΒ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1187²

Κυριακὴ Πατέρων Δ' Οἰκ. Συν. (Μαθ. 5,14-19)
13 Ἰουλίου 2025 (2005)

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Οἱ ἅγιοι πατέρες καὶ οἱ αἵρετικοί

«Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μαθ. 5,14)

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, ἡ ἀγία μας Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τιμᾷ τοὺς ἁγίους πατέρας. Ἐξηγήσαμε ἄλλοτε τὴν ἔννοια ποὺ ἔχει ἡ λέξις **πατήρ**. Εἴπαμε, ὅτι Πατήρ μὲ πῖ κεφαλαῖο εἶνε ἕνας, ὁ Θεός. Κατόπιν, πατέρες εἶνε ὅσοι μὲ τὸν εὐλογημένο γάμο δημιουργήσαν οἰκογένεια καὶ ἔφεραν στὸν κόσμον παιδιά. Ὡς πατέρες λέγονται ἐκεῖνοι ποὺ τροφοδοτοῦν πνευματικὰ τὸν κόσμον, ὅπως εἶνε οἱ διδάσκαλοι, καθηγηταὶ καὶ πνευματικοὶ ἡγέτες τῆς ἀνθρωπότητος. Τέλος, στὴν ἐκκλησιαστικὴ γλῶσσα, **πατέρες** λέγονται ἐκεῖνοι ποὺ μὲ λόγους καὶ ἔργα τίμησαν, δόξασαν καὶ στερέωσαν τὴν ἀγία μας Ἐκκλησίαν, τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Τὴ μνήμη τέτοιων πατέρων, μὲ τὴν τελευταία ἔννοια, ἐορτάζουμε σήμερα. Ἐορτάζουμε εἰδικώτερα τὴ μνήμη τῶν **πατέρων ποὺ συγκρότησαν τὴν Τετάρτη (Δ') Οἰκουμενικὴ Σύνοδο** τὸ 451 μ.Χ. στὴ Χαλκηδὸνα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Συνεκλήθη τότε Οἰκουμενικὴ Σύνοδος. Ποία ἡ αἰτία; Μία αἵρεσις. Σὲ ἕνα μικρὸ τεῦχος ἀναπτύσσω «Τί εἶνε αἵρεσις» καὶ τί αἵρετικός.

Αἵρετικός εἶνε ἐκεῖνος ποὺ πηγαίνει κόντρα μὲ τὴ διδασκαλίαν τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας, διδάσκει ξένα πρὸς τὰ δόγματα καὶ τὴν ἀλήθειαν τῆς πίστεώς μας. Ξέρεις πῶς μοιάζει ὁ αἵρετικός; Εἶνε σὰν αὐτὸν ποὺ δηλητηριάζει τὸ γάλα, ποὺ νοθεύει τὸ φάρμακο, ποὺ ἀφήνει ἀφρούρητο κάτι ποὺ τὸν ἔβαλαν νὰ το φυλάξῃ, ποὺ παραχαράσσει τὸ νόμισμα, ποὺ παραποιεῖ τὸ τέλειο, ποὺ παρεκκλίνει ἀπ' τὸ σωστό. Πίνετε γάλα νερωμένο; Δέχεστε φάρμακο νοθευμένο; Συναλλάσσεσθε μὲ κίβδηλα νομίσματα; Ἔ, κάτι τέτοιο εἶνε ἡ αἵρεσις. Καὶ ὅπως αὐτὸς ποὺ κάνει τέτοιες δολιοφθορὰς εἶνε ὑπόδικος καὶ καλεῖται ν' ἀπολογηθῇ, ἔτσι καὶ ὁ αἵρετικός καλεῖται ν' ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας. Διότι αὐτὸς φαρμακώνει τὸ γάλα, κυκλοφορεῖ νόμισμα κίβδηλο,

νοθεύει τὰ φάρμακα τῆς Ἐκκλησίας, ἀνακατεύοντας διδασκαλίαν τῆς ἀγίας Γραφῆς μὲ δικές του.

Αἵρετικός, ἐξ αἰτίας τοῦ ὁποίου συνεκλήθη ἡ Τετάρτη (Δ') Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἦταν ἕνας κληρικὸς ποὺ λεγόταν **Εὐτυχής**. Ἦταν μοναχός, καλόγερος, ἀρχιμανδριτὴς. Εὐτυχὴς στὸ ὄνομα, ἀλλὰ πολὺ δυστυχὴς στὴν πραγματικότητα. Γιατὶ δίδαξε πράγματα ἀντίθετα μὲ τὴ διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας μας. Τί διδάσκει ἡ Ἐκκλησία μας; Θὰ μιλήσουμε κάπως θεολογικὰ ἐδῶ, καὶ παρακαλῶ νὰ προσέξετε.

Πολλὲς εἶνε οἱ ἀλήθειαι τῆς πίστεώς μας. Ἀλλ' ὅπως τὸ σπῖτι ἔχει θεμέλιο κι ὅπως τὸ δέντρο ἔχει ρίζαν, ἔτσι καὶ τῆς Ἐκκλησίας μας θεμελιώδης ἀλήθεια, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ὅλο τὸ οἰκοδόμημά της, εἶνε ὅτι **ὁ Χριστὸς εἶνε ἕνα πρόσωπο θεανδρικό**. Τί θὰ πῇ αὐτό; Ὅτι ὁ Χριστὸς εἶνε, **σὲ ἕνα πρόσωπο, τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος** – πλὴν τῆς ἁμαρτίας. Τὸ δόγμα αὐτὸ τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας λάμπει μέσα στὰ Εὐαγγέλια. Ἐκεῖ θὰ δῆτε τὸ Χριστὸ ἄλλοτε ὡς ἄνθρωπο καὶ ἄλλοτε ὡς Θεό. Ἀλλοτε νὰ πεινᾷ, νὰ διψᾷ, νὰ κοιμᾶται, νὰ κουράζεται, νὰ ἰδρώνῃ, ν' ἀγωνιᾷ, νὰ δακρύζῃ, ν' ἀναστενάξῃ (αὐτὰ ποὺ δείχνουν ὅτι εἶνε τέλειος ἄνθρωπος), κι ἄλλοτε νὰ διδάσκῃ λόγια ποὺ δὲν ξανακούστηκαν, νὰ περπατᾷ πάνω στὰ κύματα, νὰ λήῃ στὸν ἄνεμον «**Σιώπα, πεφίμωσο**» (Μαρκ. 4,39) κι ἀμέσως ἡ θάλασσα νὰ γαληνεύῃ, νὰ βγάξῃ δαιμόνια μὲ μιὰ προσταγή, νὰ πηγαίνῃ στὸ μνῆμα νὰ λήῃ «**Λάζαρε, δεῦρο ἔξω**» (Ἰω. 11,43) κι ὁ νεκρὸς νὰ βγαίνῃ ζωντανός, καὶ πρὸ παντὸς ν' ἀνασταίνεται ὁ ἴδιος ἀπ' τὸν τάφο καὶ ν' ἀναλαμβάνεται στοὺς οὐρανούς (αὐτὰ ποὺ δείχνουν ὅτι εἶνε Θεός).

Τέλειος ἄνθρωπος καὶ τέλειος Θεός. Αὐτὸ δὲν τὸ παραδέχονται οἱ αἵρετικοί. Καὶ ἄλλοι μὲν ἀρνοῦνται τὴν ἀνθρώπιν φύσιν τοῦ Χριστοῦ, ὅπως οἱ ἀρχαῖοι **δοκῆται**, ποὺ ἔλεγαν

ὅτι ὁ Χριστὸς ἦταν φάντασμα, χωρὶς σωματική υπόστασι. Ἄλλοι πάλι ἀρνοῦνται τὴ θεότητα του. Μερικοὶ ἔλεγαν ὅτι ἦταν μὲν Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἀλλὰ ἡ θεία φύσις ἀπορρόφησε τὴν ἀνθρώπινη φύσι καὶ εἶνε μόνο Θεός. Ἀπὸ τοὺς πρώτους αἰρετικούς ὑπῆρξε ὁ Ἄρειος, ποὺ ἀρνήθηκε τὴ θεότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ καθαιρέθηκε ἀπὸ τὴν Πρώτη (Α') Οἰκουμενικὴ Σύνοδο. Κατόπιν ἦρθε ὁ Μακεδόνης, ποὺ ἀρνήθηκε τὴ θεότητα τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ καταδικάστηκε ἀπὸ τὴ Δευτέρα (Β') Οἰκουμενικὴ Σύνοδο. Μετὰ ἐμφανίστηκε ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Νεστόριος, ποὺ χωρίζε τὸ Χριστὸ σὲ δύο, τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν Υἱὸ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ καταδικάστηκε ἀπὸ τὴν Τρίτη (Γ') Οἰκουμενικὴ Σύνοδο. Κατόπιν μετὰ τῶν ἄλλων αἰρετικῶν παρουσιάστηκε ὁ ἀρχιμανδρίτης τῆς ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως **Εὐτυχής**, ποὺ κι αὐτὸς διδάξε αἰρετικά γιὰ τὶς δύο φύσεις τοῦ Χριστοῦ· αὐτὸς, ἀντίθετα ἀπὸ τὸ Νεστόριο, εἶπε ὅτι ὅπως μέσα στὸν ὠκεανὸ μιὰ σταγόνα ξίδι ἐξαφανίζεται, ἔτσι ἀπορροφήθηκε ἡ ἀνθρώπινη φύσις τοῦ Χριστοῦ μέσα στὴ θεία φύσι του· ἀρνιόταν δηλαδὴ τὴν ἀνθρώπινη φύσι τοῦ Χριστοῦ, καὶ γι' αὐτὸ καταδικάστηκε ἀπὸ τοὺς πατέρας τῆς Τετάρτης (Δ') Οἰκουμενικῆς Συνόδου ποὺ ἐορτάζουμε σήμερα. Μαζὶ δὲ μὲ τὸν Εὐτυχῆ καταδικάστηκε καὶ ὁ ὁμόφρων αὐτοῦ ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας **Διόσκορος**.

Γεννᾶται τὸ ἐρώτημα· **πῶς** εἶνε δυνατόν τὸ ἴδιο πρόσωπο νὰ εἶνε καὶ ἄνθρωπος καὶ Θεός; Εἶνε δυνατόν δυὸ τέλεια πράγματα νὰ γίνουν ἓνα μέσα στὸν ἴδιο ἄνθρωπο, **στὸ ἴδιο πρόσωπο, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος**; Βοηθητικὸ εἶνε τὸ ἐξῆς πατερικὸ παράδειγμα. Ἔχετε βρεθῆ ποτὲ σὲ σιδηρουργεῖο; Τὸ σίδερο εἶνε μία φύσις. Ἡ φωτιά εἶνε ἄλλη φύσις. Ἄμα ὅμως βάλῃς τὸ σίδερο μέσα στὴ φωτιά τί γίνεται· **σμίγει τὸ σίδερο μὲ τὴ φωτιά** καὶ τὸ σίδερο γίνεται κόκκινο. Εἶνε δύο πράγματα, σίδερο καὶ φωτιά, ἀλλ' ἔχουν ἐνωθῆ καὶ σχηματίσαν ἓνα πύρινο πρᾶγμα, ἓνα φωτεινὸ μεῖγμα. Ὅπως λοιπὸν ἡ φωτιά ἐνώνεται μὲ τὸ σίδερο, κατὰ παρόμοιο τρόπο Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἐνώθηκαν σὲ ἓνα πρόσωπο, στὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἄλλο παράδειγμα. Ἐμεῖς τί εἴμαστε; Ὑλὴ καὶ πνεῦμα. Εἴμαστε δύο πράγματα. Καὶ τίθεται τὸ ἐρώτημα· πῶς σμίγει **ἡ ὕλη μὲ τὸ πνεῦμα**; Πῶς τὸ ὑλικὸ συνυπάρχει ἐνωμένο μὲ τὸ αὔλο; **Μυστήριον**. Ὅπως λοιπὸν εἶνε μυστήριον ἡ ἐνωσις τοῦ σώματος μὲ τὴν ψυχὴ, κατὰ παρόμοιο τρόπο εἶνε ἀλήθεια, μυστηριώδης ἀλήθεια, ὅτι Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἐνώ-

θηκαν στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, σὲ ἓνα θεανδρικό πρόσωπο.

Αὐτὰ διακήρυξε ἡ Ἐκκλησία. Καὶ μένει στερεὰ καὶ ἀκλόνητη στὴν πίστι αὐτῇ.

* * *

Σήμερα ἔχουμε αἰρετικούς; Ἔχουμε. Ἴσως καὶ χειρότερους ἀπὸ τοὺς παλαιούς. Ποιοὶ εἶνε; Εἶνε **οἱ χιλιασταί**. Αὐτοὶ ἀρνοῦνται τὴν ἁγία Τριάδα, τὴ θεότητα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Σταυρὸ δὲν προσκυνοῦν, εἰκόνες δὲν τιμοῦν (τὶς λένε παλιόξυλα), τὴν ἐλληνικὴ σημαία δὲν τὴ σέβονται (τὴ λένε κουρελόπανο), ἀρνοῦνται τὰ πάντα. Οἱ χιλιασταὶ εἶνε «φροῦτο» ποὺ μᾶς ἦρθε ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ. Εἶνε ἐβραϊκὴ προπαγάνδα, ὄργανο τῆς σκοτεινῆς ὁργανώσεως τοῦ σιωνισμοῦ.

Στὴν Ἑλλάδα δὲν ἔπρεπε νὰ γίνη οὔτε ἕνας χιλιαστής. Ἡ πατρίδα μας δὲν εἶνε ἐβραϊκὸ ἢ ἀμερικάνικο ἔδαφος· εἶνε τόπος ποτισμένος μὲ δάκρυα καὶ αἷμα. Ἀλλὰ καὶ τὸ καλύτερο χωράφι, ἅμα δὲν τὸ καλλιεργήσης, καταντᾷ χέρσο. Ἔτσι καὶ ἡ πατρίδα μας. Οἱ ὑπεύθυνοι ἀμέλησαν τὴν καλλιέργειά της, οἱ χιλιασταὶ αὐξήθηκαν, καὶ κάνουν συγκεντρώσεις σὲ γῆπεδα. Ἐκεῖ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας ὀνομάζεται μὲ τὴν ἐβραϊκὴ λέξι «Ἰεχωβά» καὶ οἱ Ἰεχωβίτες μὲ ἀμερικάνικα δολλάρια ζητοῦν νὰ διαλύσουν τὴν πατρίδα μας.

Ποιὸς φταίει; Ὅλοι φταῖμε. Φταίει ἡ μάνα, φταίει ὁ πατέρας, φταίει ὁ δάσκαλος, φταῖνε ἡ τηλεόρασι καὶ ὁ κινηματογράφος, οἱ ἐφημερίδες καὶ οἱ δημοσιογράφοι. Φταῖμε πρὸ παντὸς ἐμεῖς οἱ ῥασοφόροι, οἱ παπᾶδες καὶ οἱ δεσποτάδες. Ἡ ἁγία αὐτὴ ἡμέρα μᾶς ὑπενθυμίζει, ὅτι μόλις παρουσιάστηκε ἓνας αἰρετικός, ὁ Εὐτυχής, ἀμέσως μαζεύτηκαν στὴ Χαλκηδόνα – πόσοι; 630 πατέρες! καὶ καταδίκασαν τὴν αἵρεσί του καὶ ἀπάλλαξαν τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ αὐτὴ τὴν θανατηφόρο ἄκανθα.

Εἴμαστε ὅλοι ὑπεύθυνοι. Γέρος ἄνθρωπος εἶμαι, τόσα χρόνια ὑπηρετῶ τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ σᾶς τὸ λέω· **ἐὰν δὲν ξυπνήσουμε, ἡ πατρίδα μας θὰ σβῆ** ἀπὸ τὸ χάρτη. Δὲν θὰ εἶνε πλέον Ἑλλάδα· τὰ εἶνε μία ἐβραϊκὴ ἐπαρχία, μιὰ χάβρα. Καὶ θὰ ἔχουμε ὅλοι τὴν εὐθύνη.

Ἄντρες γυναῖκες καὶ παιδιὰ ποὺ μ' ἀκοῦτε, **σᾶς καλῶ σὲ ἐπιφυλακὴ. Ὅλοι στὰ ὅπλα**, τὰ ὅπλα πνευματικά! Δὲν πρέπει νὰ νικήσουν οἱ χιλιασταί, οἱ Ἑβραῖοι, τὸ ἀμερικάνικο κεφάλαιο, ἡ ἀθεΐα! Νὰ νικήσῃ ὁ Χριστός· ὃν, παῖδες Ἑλλήνων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος**